

COUR DE JUSTICE

BENELUX

GERECHTSHOF

~

**TWEEDE KAMER
DEUXIÈME CHAMBRE**

C 2021/2/8

ARREST

Inzake:

BV HE

Tegen:

Nysmans en Ali Akim

Procestaal: Nederlands

ARRET

En cause :

BV HE

Contre:

Nysmans en Ali Akim

Langue de la procédure : le néerlandais

GRIFFIE

Regentschapsstraat 39
1000 BRUSSEL
TEL. (0) 2.519.38.61
curia@benelux.be

www.courbeneluxhof.be

GREFFE

39, Rue de la Régence
1000 BRUXELLES
TÉL. (0) 2.519.38.61
Curia@benelux.be

COUR DE JUSTICE

BENELUX

GERECHTSHOF

TWEEDE KAMER

C 2021/2/8

Arrest van 15 juni 2022

In de zaak C 2021/2

Inzake :

de vennootschap naar Belgisch recht

BV HE

gevestigd te België, 9300 Aalst, Sint-Jobstraat 147,

verzoekster,

hierna te noemen BV HE,

vertegenwoordigd door Mr. Dirk Van Coppenolle, advocaat te België, 3500 Hasselt,

Genkersteenweg 302,

tegen

Mr. Wim Nysmans, curator, met kantoor te België, 2340 Beerse, Bisschopslaan 31, in zijn hoedanigheid van curator over het faillissement van Akin Mohamed Ali AKIN, wonende te België, 2300 Turnhout, Grote Markt 45, KBO nr. 0501 422 001, failliet verklaard bij vonnis van de Ondernemingsrecht Antwerpen, Afdeling Turnhout van 22 september 2020,

eerste verweerder,

hierna te noemen Nysmans q.q.,

en

Akin Mohamed Ali AKIN, in eigen naam, wonende te België, 2300 Turnhout, Grote Markt 45,

tweede verweerder,

hierna te noemen Akin,

en

de vennootschap naar Belgisch recht

BV MA

gevestigd te België, 2300 Turnhout, Grote Markt 45, KBO nr. 0898 733 803,
verzoekster tot tussenkoms,
hierna te noemen BV MA,
vertegenwoordigd door Mr. Benny Backx, advocaat te België, 2300 Turnhout, Campus
Blairon 427,

De procedure voor het Benelux-Gerechtshof

1. Bij op 22 januari 2021 bij het Benelux-Gerechtshof – hierna: het hof – ingekomen verzoekschrift tot hoger beroep, met bijlagen, heeft BV HE het hof verzocht het hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren, de beslissing van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: het Bureau) van 24 november 2020 onder nummer 3000092 - waarbij de door Akin gevorderde nietigverklaring en doorhaling van het ten name van BV HE onder nummer 984901 ingeschreven Benelux woord-/beeldmerk geheel is toegewezen en waarbij BV HE gehouden werd de kosten van de procedure voor het Bureau van Akin ter hoogte van € 1420,- aan hem te vergoeden - te vernietigen. In hoofddeorde heeft BV HE verzocht de door Akin ingestelde doorhalingsprocedure af te sluiten in toepassing van artikel 2.30ter, 3 sub a Benelux-Verdrag voor de Intellectuele Eigendom (hierna “BVIE”) en in ondergeschikte orde vordert BV HE de oorspronkelijke vordering van Akin ongegrond te verklaren. Zij vordert voorts Akin en thans ook Nysmans q.q. hoofdelijk en solidair te veroordelen tot de kosten van beroepsprocedure en de procedure voor het Bureau.
2. Bij brief van haar advocaat, ingekomen bij het hof op 26 april 2021, heeft BV HE gevorderd dat haar verzoek zoals geformuleerd in haar verzoekschrift overeenkomstig artikel 4.16 lid 1 van het Reglement op de procesvoering van het Benelux-Gerechtshof – hierna: het Reglement – wordt toegewezen.
3. Bij op 8 april 2021 bij het hof ingekomen verzoekschrift tot vrijwillige tussenkoms, met bijlagen, heeft BV MA het hof verzocht haar akte te verlenen dat zij vrijwillig tussenkoms in deze procedure, deze tussenkoms ontvankelijk en gegrond te verklaren, te zeggen voor recht dat het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond is, de beslissing van het Bureau, van 24 november 2020 onder nr. 3000092, te bevestigen en BV HE te veroordelen tot de kosten van de beroepsprocedure en de procedure voor het Bureau.
4. BV HE heeft opmerkingen voorgedragen bij het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkoms, ingekomen bij het hof op 18 mei 2021. Daarin vordert zij de vordering tot tussenkoms af te wijzen. Voor zover de tussenkoms wordt toegelaten vordert zij, naast de vorderingen zoals gesteld in haar verzoekschrift, de vordering van de tussenkoms partij BV MA ongegrond te verklaren en BV MA samen met Nysmans q.q. en Akin hoofdelijk en solidair en ondeelbaar te veroordelen tot de kosten van de beroepsprocedure en de procedure voor het Bureau.
5. Nysmans q.q. heeft opmerkingen voorgedragen bij het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkoms, ingekomen bij het hof op 11 mei 2021. Hij stelt dat BV MA geen hoedanigheid en belang heeft om in de procedure tussen te komen. Ter zake het verzoekschrift van BV HE sluit Nysmans q.q. zich aan bij de argumenten zoals ontwikkeld door BV MA en maakt die tot de zijne. Nysmans vordert het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren, de bestreden beslissing van het Bureau te bevestigen en verzoekster te veroordelen tot de kosten van de beroepsprocedure en de procedure voor het Bureau.

6. Akin heeft geen verweerschrift ingediend tegen het oorspronkelijke verzoekschrift.
7. De procedure is schriftelijk bij gebreke van een verzoek om mondelinge behandeling.
8. De proceduretaal is Nederlands.

De feiten en procedure bij het Bureau

9. Uit de processtukken en de stellingen van partijen is het volgende gebleken.
10. Op 4 maart 2019 heeft Akin overeenkomstig artikel 2.30bis lid 1 sub a en b (i) van het BVIE een vordering tot doorhaling ingediend bij het Bureau, gericht tegen het op 20 oktober 2015 door BV HE aangevraagde en op 19 januari 2016 onder nr. 984901 ingeschreven gecombineerde woord-/beeldmerk, voor waren in de klasse 29 en 30 (hierna ook aangeduid als het bestreden teken):

11. Het verzoek was gebaseerd op de (absolute) grond voor nietigheid voorzien in artikel 2.2bis, lid 2 BVIE, namelijk dat de aanvraag om inschrijving van het bestreden teken te kwader trouw werd ingediend, en tevens op de (relatieve) grond voor nietigheid voorzien in artikel 2.2ter lid 1, sub b BVIE, namelijk dat het bestreden teken gelijk is aan of overeen stemt met een ouder merk en betrekking heeft op gelijke of overeenstemmende waren of diensten en daardoor bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk.
12. De vordering tot op basis van artikel 2.2ter lid 1, sub b BVIE, werd gedaan op grond van het ten name van Akin ingeschreven woordmerk PIZZATALIA, als Beneluxmerk aangevraagd op 26 oktober 2009 en onder nummer 872576 ingeschreven op 10 februari 2010 voor waren en diensten in de klassen 30, 39 en 43 (hierna ook aangeduid als het ingeroepen merk of als het oudere merk). BV HE heeft om gebruiksbewijzen verzocht. Bij beslissing van 24 november 2020 (nr. 3000092) heeft het Bureau de vordering tot nietigverklaring in zijn geheel toegewezen en de Benelux merkinschrijving met nummer 984901 doorgehaald.
13. Deze beslissing werd gebaseerd op inwilliging van de vordering op grond van artikel 2.2ter, lid 1 b BVIE. De beslissing vermeldt in dat verband, samengevat :
 - dat het bewijs geleverd werd dat het ingeroepen merk normaal is gebruikt in de vijf jaren voorafgaand aan de datum van instelling van de vordering tot doorhaling van het bestreden teken en in het tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van aanvraag van het bestreden teken in de zin van artikel 2.30quinquies lid 1 en 2 en 2.3bis BVIE voor de diensten en een deel van de waren in klasse 30 waarvoor het ingeroepen merk is ingeschreven;
 - dat het bewijs is geleverd dat de waren aangeduid bij het bestreden teken identiek zijn aan of overeen stemmen met die van het ingeroepen merk;
 - dat het bestreden teken en het ingeroepen merk auditief sterk overeenstemmend zijn, visueel sterk overeenstemmend zijn en begripsmatig mogelijk identiek zijn en in de ogen van het publiek sterk overeenstemmen;

- dat gevaar voor verwarring bestaat vermits het publiek kan menen dat de waren en diensten afkomstig zijn van dezelfde of een economisch verbonden onderneming.

14. In zoverre de vordering van Akin gebaseerd was op grond van het bepaalde in artikel 2.2bis, lid 2 BVIE oordeelde de beslissing dat gezien het voorgaande, om proceseconomische redenen de gestelde kwade trouw van BV HE niet meer werd beoordeeld, doch ook dat Akin tekort kwam op dit punt in de op hem rustende stelplicht en bewijslast wat de aangevoerde kwade trouw betrof.

De argumentatie voor het Benelux-Gerechtshof

Argumentatie van BV HE

15. De argumentatie van BV HE kan als volgt worden samengevat :

16. Op grond van artikel 2.30ter lid 3 sub a BVIE verzoekt BV HE de ingestelde doorhalingsprocedure af te sluiten.

17. Artikel 2.30ter lid 3 sub a a BVIE luidt als volgt:

“... 3. De procedure wordt afgesloten :

a. Wanneer de indiener niet langer de hoedanigheid heeft om op te kunnen treden. ...”

Akin diende bij het Bureau de vordering tot doorhaling in op 4 maart 2019. Hij werd op aangifte van het faillissement failliet verklaard bij vonnis van 22 september 2020 van de Ondernemingsrechtbank te België, Antwerpen, afdeling Turnhout (faillissementsnummer 20200194-referte O/20/00259). Nysmans q.q. werd aangesteld als curator. Het faillissement is uitgesproken tijdens de periode waarin de vordering tot doorhaling aanhangig was voor het Bureau en die procedure lopende was. Derhalve had Akin vanaf het faillissement geen hoedanigheid meer om op te treden ingevolge de toepassing van artikel XX 110 § 1 Wetboek Economisch Recht (België). Vlg. BV HE had de door Akin ingestelde doorhalingsprocedure moeten worden afgesloten in toepassing van artikel 2.30ter 3 a BVIE.

18. Verzoekster BV HE voert verder aan dat geen bewijs wordt geleverd van gebruik van het ingeroepen merk in de twee relevante periodes daarvoor, zoals bepaald in artikel 2.30 quinquies lid 1 en 2 alsmede artikel 2.23bis BVIE. Voor geen van de twee periodes wordt volgens verzoekster BV HE het normaal gebruik van het woordmerk PIZZATALIA in voormelde zin aangetoond. Voor de periode tussen 20 oktober 2010 en 20 oktober 2015 worden geen stukken voorgelegd door Nysmans q.q. en Akin. Voor de periode tussen 4 maart 2014 en 4 maart 2019 zijn de voorgebrachte stukken onvoldoende om dat bewijs van normaal gebruik te leveren.

19. BV HE stelt voorts dat geen bewijs wordt geleverd van een gevaar voor verwarring bij het publiek tussen het bestreden teken en het ingeroepen merk in de zin van artikel 2.2ter, lid 1, b BVIE . Zij wijst op het lokaal karakter van pizzeria's met een afhaal- en bezorgservice. Voor de beoordeling van het verwarringsgevaar moet daarom alleen rekening gehouden worden met de inwoners wonend kort in de buurt van de pizzeria's. De vergelijking van de kenmerken van het bestreden teken en het ingeroepen merk leidt niet tot een gevaar voor verwarring tussen het bestreden teken en het ingeroepen merk.

Het bestreden teken, een beeldmerk, voegt het achtervoegsel “original” toe, zodat het onderscheiden moet worden van het ingeroepen merk, dat een woordmerk is.

20. In de mate dat de bestreden beslissing stelde dat geen voldoende invulling wordt geleverd inzake de stel- en bewijsplicht nopens de ingeroepen kwade trouw van BV HE, verzoekt zij de bestreden beslissing te bevestigen.

Argumentatie van verzoekster tot tussenkomst BV MA

21. De argumentatie van verzoekster in vrijwillige tussenkomst BV MA kan als volgt samengevat worden :

- zij voert inzake haar hoedanigheid en belang aan dat het woordmerk PIZZATALIA aan haar bij overeenkomst van 1 januari 2015 is overgedragen, doch dat inschrijving daarvan door een administratieve slordigheid niet bij het Benelux Bureau voor de Intellectuele Eigendom is aangepast;
- zij gedroeg zich wel als merkhouders en factureerde in die hoedanigheid vanaf de overdracht diensten voor gebruik van het merk en dit in concreto ook aan BV HE;
- BV HE heeft de rechten op het merk van BV MA erkend;
- de argumentatie van BV HE dat geen sprake is van gevaar voor verwarring overtuigt niet;
- het te bewijzen “gevaar voor verwarring” is aangetoond;
- wegens het gegeven dat het gebruik van een merk een “persoonlijk recht” betreft, bedoeld in het (Belgische) artikel 1166 BW, heeft het faillissement van Akin geen invloed zijn hoedanigheid om in huidig geding op te treden;
- het vereiste “normaal gebruik” van het ouder merk door Akin wordt ten genoegen van recht bewezen en dit voor beide relevante periodes;
- de kwade trouw van verzoekster de BV HE is eveneens bewezen; de enige bedoeling van de aanvraag tot het inschrijving van het gecombineerde bestreden woord-/beeldmerk was Akin zijn belangen te schaden.

Argumentatie van de BV HE in antwoord op het verzoekschrift tot tussenkomst van BV MA

22. In antwoord hierop argumenteert BV HE het volgende :

- de vrijwillige tussenkomst van de BV MA moet afgewezen worden in toepassing van artikel 1.48 van het Reglement op de procesvoering vermits BV MA niet bewijst dat zij de merkhouders is van het ingeroepen merk en zij dus haar hoedanigheid niet bewijst;
- krachtens artikel 2.2. BVIE inzake de verkrijging van het recht bewijst enkel de registratie het merkhouderschap;
- de voorgehouden overdracht van het ingeroepen merk aan de BV MA wordt niet bewezen, althans niet zoals voorgeschreven door artikel 2.31 en 2.33 BVIE;
- BV MA bewijst de inschrijving van een uittreksel van de overeenkomst houdende overdracht van het ingeroepen merk niet;
- de publicatie van de overdracht werd gedaan na het faillissement van Akin, die door dat faillissement krachtens het (Belgische) artikel XX 110 § 1 WER verkeerde in een staat van complete beschikkingsonbevoegdheid aangaande zijn persoonlijk vermogen, met inbegrip van de merkrechten; de publicatie is dus niet tegenstelbaar;
- de overeenkomst van 1 januari 2015 is bovendien dubieus van aard;

- de facturatie aan BV HE door BV MA is betwist en vormt geen bewijs van de overdracht van de merkrechten;
- de verwijzing door BV MA naar artikel 1166 BW is irrelevant; het ingeroepen merk is een intellectueel eigendomsrecht, geregistreerd voor de faillissementsdatum, en is een zuiver actiefbestanddeel en maakt deel uit van de boedel van het faillissement;
- inzake het bewijs van het gebruik in de voornoemde twee periodes van het ouder, ingeroepen, merk, merkt verzoekster BV HE op dat het door BV MA voorgebrachte stuk 8 (Verklaring van de boekhouder van Akin inzake omzetcijfers; Juli 2013-juli 2019), niet relevant is.

Argumentatie van verweerder curator Mr. Nysmans q.q. in antwoord op het verzoekschrift tot tussenkomst van de BV MA

23. De argumentatie van Nysmans q.q. als naar voor gebracht in zijn opmerkingen op het verzoekschrift in vrijwillige tussenkomst van de BV MA kunnen als volgt samen gevat worden :
- het ingeroepen merk is gedeponereerd op vraag van Akin;
 - Akin heeft ook de vordering tot doorhaling van het bestreden teken ingesteld;
 - er is een hernieuwing gevraagd van dit ingeroepen merk (en nog een ander eerder ook gedeponereerd beeldmerk) op 25 oktober 2019;
 - ongeacht de beweerde overeenkomst van overdracht van het merk van 1 januari 2015 aan BV MA, gedroeg Akin zich bij voormelde handelingen nog als houder van het ingeroepen merk;
 - BV MA bewijst haar hoedanigheid terzake van de tussenkomst niet en bewijst niet dat zij houder is van het ingeroepen ouder merk;
 - BV MA heeft geen hoedanigheid om tussen te komen in de aanhangige procedure als houder of eigenaar van het ingeroepen ouder merk;
 - ten aanzien van de beslissing van het Bureau sluit Nysmans q.q. zich aan bij de argumenten ontwikkeld door BV MA en maakt die tot de zijne.

Beoordeling door het hof

Ontvankelijkheid van het verzoekschrift in hoger beroep

24. Op grond van artikel 4.2. en 4.3. van het Reglement op de procesvoering van het Benelux-Gerechtshof kan worden besloten dat het hoger beroep tijdig is ingesteld en vormelijk regelmatig voorkomt, zodat het hoger beroep van verzoekster BV HE ontvankelijk is.

Ontvankelijkheid van het verzoekschrift in vrijwillige tussenkomst

25. Gezien de inhoud ervan strekt het verzoek tot tussenkomst er voor BV MA toe tussen te komen in het huidig geding in de hoedanigheid van houder van een ouder merk, onder meer zoals de hoedanigheid bedoeld in artikel 2.30bis, lid 1 sub b BVIE. Zij houdt vol dat zij bij overeenkomst die de datum draagt van 1 januari 2015 de overdracht aan haar kreeg van het ingeroepen merk. Echter is niet aangetoond dat BV MA blijk geeft van het noodzakelijke belang bij haar tussenkomst, in het bijzonder niet omdat de voorgehouden overdracht aan derden niet tegenwerpelijk is vermits zij niet het voorwerp uitmaakt van een inschrijving bewezen overeenkomstig hetgeen is bepaald in art. 2.33 BVIE. Zij bewijst haar verkrijging van het recht op het ingeroepen merk aldus niet in de zin van artikel 2.2. BVIE want zij bewijst niet dat na de beweerde overdracht

van het recht bij voormelde, beweerde, overeenkomst van 1 januari 2015, de inschrijving is gedaan bedoeld in artikel 2.33 BVIE, zodat zij ook de overdracht zelf niet ten genoegen van recht bewijst. Aldus toont zij noch haar hoedanigheid noch haar belang aan bij haar vrijwillige tussenkomst in deze procedure, zodat haar vrijwillige tussenkomst onontvankelijk verklaard moet worden.

26. Terecht overigens merkt Nysmans q.q. op dat Akin klaarblijkelijk zich ook na de beweerde datum van overdracht van 1 januari 2015 nog is blijven gedragen als houder-eigenaar van het ingeroepen merk gezien onder meer de aanmaning van 29 november 2015, uitgaande van het merkbureau Bockstael N.V., handelend voor Akin in zijn hoedanigheid van houder en exploitant van het ingeroepen merk, als ook de brief van de huidige advocaat van Akin, mr Benny Backs, d.d. 24 november 2020, waarin hij Akin aanduidt als de houder van het ingeroepen merk.

Gegrontheid van het hoger beroep

De vordering tot het afsluiten van de procedure zoals bepaald in artikel 2.30ter lid 3 sub a BVIE

27. Deze vordering is ongegrond. Luidens het vonnis van de Ondernemingsrechtbank te Antwerpen, Afdeling Turnhout, van 22 september 2020, werd Akin op diezelfde dag failliet verklaard en werd Nysmans q.q. aangesteld als curator over dit faillissement.
28. Het verzoekschrift tot hoger beroep vermeldt evenwel mede Nysmans q.q. als partij tegen wie het hoger beroep gericht is. Met reden werpt BV HE op dat ingevolge artikel XX 110 § 1 van het (Belgisch) Wetboek Economisch Recht de gefailleerde, in deze Akin, vanaf de dag van het vonnis van faillietverklaring van rechtswege het beheer over al zijn goederen verliest evenals over de goederen die hij tijdens de procedure verkrijgt op grond van een oorzaak die het faillissement voorafgaat. Op grond van die bepaling en tevens van artikel XX 119 van het (Belgisch) Wetboek Economisch Recht is Nysmans q.q. terecht betrokken in huidige procedure en kan tegen hem de procedure door BV HE worden verder gezet. De hoedanigheid om in deze procedure op te treden berust bij Nysmans q.q. hetgeen ook de hoedanigheid betreft bedoeld in artikel 2.30ter 3 sub a BVIE.
29. De vordering tot het afsluiten van de procedure in haar geheel, gebaseerd op de rechtsgrond bedoeld in artikel 2.30ter 3 sub a BVIE, is dus niet gegrond en kan niet worden ingewilligd.
30. Wat Akin betreft, beschikt deze evenwel inderdaad gezien het vonnis van faillietverklaring voornoemd niet meer over de vereiste hoedanigheid om in eigen naam in de huidige de huidige procedure op te treden. Het beweerd bestaan van het immaterieel vast actief in de vorm van het recht op een merk, behoort immers tot het actief van het faillissement en de boedel ervan, waarbij Nysmans q.q. op grond van het voormelde de enige is die nog de hoedanigheid bezit om terzake verder op te treden in huidig geding. Aldus wordt Akin in dit arrest enkel nog vermeld “voor zoveel als nodig”, daarbij doelend op de fase in de procedure voor zijn faillissement, waarin hij wel nog de hoedanigheid had op terzake van het ingeroepen merk op te treden.

Aangaande de vordering tot doorhaling

Het bewijs van het gebruik van het merk in de twee daarvoor relevante periodes

31. BV HE voert aan dat geen bewijzen van gebruik van het oudere merk voorliggen in de daarvoor relevante periodes zoals bedoeld in artikel 2.30 quinquies lid 1 en 2 en artikel 2.23bis BVIE (zie ook hiervoor).
32. Artikel 2.30quinquies lid 1 en 2 BVIE luiden als volgt :
- “1. Wanneer in een procedure tot nietigverklaring op basis van een ingeschreven merk met een vroegere datum van indiening of van voorrang de houder van het jongere merk daarom verzoekt, levert de houder van het oudere merk het bewijs dat in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de datum van indiening van de vordering om nietigverklaring het oudere merk normaal is gebruikt overeenkomstig artikel 2.23bis voor de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven en die ter rechtvaardiging van de vordering van het oudere merk op de datum van indiening van een vordering tot nietigverklaring minsten vijf jaar geleden is voltooid.*
- 2. Wanneer de periode van vijf jaar waarin het oudere merk normaal moest zijn gebruikt overeenkomstig artikel 2.23bis, op de datum van indiening of voorrang van het jongere merk is verstreken, bewijst de houder van het oudere merk naast het op grond van lid 1 vereiste bewijs dat het merk in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de datum van indiening of voorrang normaal was gebruikt dan wel dat er geldige redenen voor het niet-gebruik bestonden. ...”*
33. Aldus moet Nysmans q.q. (en moest, voor zoveel als nodig, Akin) het bewijs leveren van
- het normaal gebruik van het oudere merk overeenkomstig artikel 2.23bis BVIE voor de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven en die ter rechtvaardiging van de vordering van het oudere merk op de datum van indiening van een vordering tot nietigverklaring minstens vijf jaar geleden is voltooid; dit is tussen 4 maart 2014 en 4 maart 2019, datum van indiening van die vordering tot nietigverklaring door Akin voor het Bureau; en, bovendien
 - het normale gebruik van het oudere merk in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de datum van indiening of voorrang ervan, dan wel dat er geldige redenen voor het niet-gebruik bestonden; wat de periode betreft, is dit tussen 20 oktober 2010 en 20 oktober 2015, waarbij het hof opmerkt dat op zich niet wordt vol gehouden dat er een niet-gebruik was, en dat daarvoor een geldige reden bestond.
34. Aldus wordt eerst nagekeken of een dergelijk normaal gebruik bewezen is tussen 20 oktober 2010 en 20 oktober 2015.
35. Bij de beoordeling van de invulling van het begrip “normaal gebruik” kan worden verwezen naar de lering uit een basisarrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 11 maart 2003 (HvJ EU 11 maart 2003, C-40/01 ECLI:EU:C:2003:145 (Ansul v. Ajax)). Omtrent het “normaal gebruik” (r.o. 36) oordeelde het Hof van Justitie daarbij dat er sprake moet zijn van “gebruik anders dan een symbolisch gebruik dat enkel ertoe strekt de aan het merk verbonden rechten te behouden”. Op basis van de

omstandigheden van het geval moet zijn bewezen dat het gebruik dat werd gemaakt van het merk (door de merkhouder of met diens toestemming) bedoeld was om “een afzet te vinden of te behouden ten opzichte van waren of diensten die afkomstig zijn van andere ondernemingen”. De commerciële exploitatie moet met andere woorden reëel zijn, waarbij rekening moet gehouden worden met de gebruiken binnen de betrokken sector en waarbij de rechter zich rekenschap moet geven (doch niet limitatief) van (i) de aard van de betrokken waar of dienst, (ii) de kenmerken van de betrokken markt en (iii) de omvang en de frequentie van het gebruik van het merk, waarbij het gebruik van het merk niet altijd kwantitatief omvangrijk behoeft te zijn om als normaal te kunnen worden beschouwd (cfr. r.o. 39 in het desbetreffend arrest).

36. Het hoeft niet te gaan om een intensief merkgebruik. Het normaal gebruik beoogt blijkens de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie en het gerecht van de Europese Unie niet het commerciële succes te beoordelen of de handelsstrategie van een onderneming te controleren, noch de merkenbescherming te beperken tot de gevallen waarin er sprake is van een kwantitatief aanzienlijk commercieel gebruik van het merk. Het is niet mogelijk om bij voorbaat en in abstracto te bepalen vanaf welke kwantitatieve drempel er sprake is van een normaal gebruik. Wanneer het gebruik een werkelijk commercieel doel dient, kan zelfs een gering gebruik van het merk of een gebruik door slechts één importeur in de betrokken lidstaat volstaan voor het bewijs van een normaal gebruik (cfr. HvJ EU 11 mei 2006, C-416/04, ECLI:EU:C:2006:310 (Sunrider) en HvJ EU 27 januari 2004, C-259/02, ECLI:EU:C:2004:50 (La Mer Technology); GEU 8 juli 2004, T-334/01, ECLI:EU:T:2004:223 (Hipoviton); GEU 30 april 2008, T-131/06, ECLI:EU:T:2008:135 (Sonia Sonia Rykiel)).
37. Het hof stelt vast dat uit de stukken genoegzaam blijkt dat Akin sinds 1996 in België, Turnhout onder de naam “Pizzatalia” een pizzeria, met afhaal- en bezorgservice, uitbaatte. Naast het ingeroepen merk heeft Akin ook het gecombineerde woord-/beeldmerk

op 10 november 2009 aangevraagd voor waren en diensten in de klassen 30, 39 en 43 (Benelux-inschrijving 872577). Tevens was hij sinds 3 oktober 2005 de houder van de domeinnaam “pizzatalia.be”.

38. De bestreden beslissing nam voor beide hoger bedoelde periodes het bewijs van het bestaan van het vereiste “normaal gebruik” aan.
39. Voor de hoger bedoelde periode tussen 4 maart 2014 tot 4 maart 2019 nam de bestreden beslissing dat normaal gebruik van het woordmerk “PIZZATALIA” aan op grond van de voorgelegde stukken (blz. 7 onderaan van de bestreden beslissing).
40. De bestreden beslissing neemt aan dat deze stukken aantonen dat het ingeroepen merk op zichzelf gebruikt of als onderdeel van het woord-/beeldmerk – dat op zich niet is ingeroepen voor de vordering tot doorhaling, maar wel ook gebruik van het ingeroepen merk inhoudt - in voldoende mate het vereiste normaal gebruik van het ingeroepen merk aantoonde in de periode 4 maart 2014 tot 4 maart 2019, en dit op grond van de vastgestelde

verspreiding van reclamemateriaal, het gebruik op vervoermiddelen en social media, de bevestiging in de pers en op grond van klantbeoordelingen en kassabonnen, die mede aantonen dat ook daadwerkelijk een omzet behaald is.

41. BV HE voert aan dat voor deze vermelde periode tussen 4 maart 2014 tot 4 maart 2019 een onvoldoende bewijs van gebruik voorligt. Het hof kan BV HE daarin evenwel na onderzoek van de voorgelegde stukken niet volgen. De uitingen op social media zijn in die periode inderdaad beperkt doch het normaal gebruik werd terecht aangenomen op grond van voormelde stukken en gegevens, en bewijzen, genomen in hun geheel. Deze social media-uitingen staan niet op zichzelf en zijn niet het enig bewijs van het bedoelde normaal gebruik.
42. Het gegeven dat klanten beoordelingen deden, toont in ieder geval in voldoende mate het gebruik van het ingeroepen woordmerk in het kader van het geheel van de bedrijfsactiviteit wel degelijk aan. Het gaat om beoordelingen betreffende waren aangeboden in het kader van het gebruik van het ingeroepen merk, onder de noemer "PIZZATALIA".
43. De voorgelegde persartikelen maken deel uit van het geheel van gegevens waaruit het normaal gebruik van het woordmerk tussen 4 maart 2014 en 4 maart 2019 blijkt, zonder dat vereist is dat een voortdurende vermelding in de pers zou moeten voorliggen in die ganse periode. Dit geldt tot slot ook voor de stukken betreffende "publicaties", "streetview" en deze betreffende "inkoop-verkoop", die samen genomen met de overige gegevens zoals in acht genomen door de bestreden beslissing wel degelijk toelaten het normaal gebruik van minstens het ingeroepen woordmerk als bewezen te beschouwen;
44. De voorgelegde stukken en gegevens sloegen op zich niet op de eveneens te beoordelen periode inzake normaal gebruik gelegen tussen 20 oktober 2010 en 20 oktober 2015. De bestreden beslissing nam voor die periode het normaal gebruik van het ingeroepen woordmerk aan op grond van:
 - een verklaring van de boekhouder betreffende behaalde omzetten tussen juli 2013 en juli 2014 in de handelszaak;
 - een vermelding op Facebook daterend van januari 2019 waarin sprake is van het "22-jarig bestaan" van "Pizzatalia" en een vermelding naast de merknaam van het gegeven "*since 1997*";
 - het gegeven dat uit stukken bleek dat er sinds juni 2008 op het adres van de handelszaak van de oorspronkelijke uitbating van Akin er zich een restaurant bevond met de naam "Pizzatalia".
45. Uit het stukkenbundel van Nysmans q.q. blijkt dat Akin al een eenmanszaak als onderneming oprichtte op 18 oktober 1996 met in de handelsbenaming onder meer het gebruik van het woord "Pizzatalia" (stukken 1 en 2). Nysmans q.q. zet eveneens uiteen dat Akin zijn BTW-nummer, meer bepaald dat van de eenmanszaak, deed schrappen op 1 april 2015 "wegens stopzetting van activiteit op 1 april 2015", en dat het BTW-nummer weer geactiveerd werd op 1 juli 2020 (stukken 1b en 7) om aangifte van het faillissement te doen in persoonlijke naam als handelaar op 11 september 2020, waarna het vonnis van faillietverklaring voornoemd is gevolgd.

46. Evenwel moet opgemerkt worden dat Akin blijkbaar op 23 augustus 2008 de tussenkomende partij, zijnde BV MA heeft opgericht, die een pizzeria uitbaatte en die klaarblijkelijk daarbij het ingeroepen woordmerk heeft gebruikt. In de door BV HE zelf voorgelegde stukken, zijnde de brief van 29 november 2016 door de raadsman van verzoekster gericht aan Mr. Axel Naeyaert, is sprake van gebruik van het ook hier bedoelde ingeroepen woordmerk middels een “licentieovereenkomst” door BV HE en van het “stopzetten” van betalingen, alsmede van het gegeven dat BV HE op dat ogenblik “geen enkel gebruik meer” maakt van het bewuste woordmerk en dat alle zichtbare elementen die allicht daarop betrekking hebben, uit de handelszaak verwijderd zijn (stuk 8 BV HE), waaruit alleszins blijkt dat dat in het verleden wel het geval was.
47. Uit dit alles blijkt in voldoende mate dat het ingeroepen woordmerk ook het voorwerp van het vereiste normaal gebruik heeft uitgemaakt in de periode tussen 20 oktober 2010 en 20 oktober 2015. Zelfs indien dit normaal gebruik deels niet zou zijn gebeurd binnen de schoot van de eigenlijke eenmanszaak van Akin, bijvoorbeeld niet in de periode van na de schrapping van zijn BTW-nummer, komt een gebruik van het merk door “derden” zoals ingevolge een licentieovereenkomst of een toestemming voor dat gebruik door de eigenlijke merkhouder, wel degelijk ook in aanmerking om in rekening gebracht te worden voor dat vereiste normaal gebruik. Met reden wordt trouwens aangevoerd dat tussen Akin en BV HE sprake was van een ontwikkeling van een franchiseconcept in het kader van de exploitatie van “Pizzatalia” in 2012, wat het aannemen van het bestaan van een normaal gebruik van het woordmerk in de hier bedoelde periode tussen 20 oktober 2010 en 20 oktober 2015 wel degelijk mede ondersteunt. Dit alles laat toe vast te stellen dat in die periode het ingeroepen woordmerk als dusdanig wel degelijk met toestemming van de houder is gebruikt, wat krachtens artikel 2.23bis lid 6 BVIE gelijk staat met een gebruik door de merkhouder zelf.
48. Uit het voorgaande volgt dan ook dat het normaal gebruik van het ingeroepen merk, zijnde een woordmerk, in de zin van artikel 2.23bis BVIE in ieder van de voornoemde periodes bewezen is.

De relatieve nietigheidsgrond bedoeld in artikel 2,2ter, 1, b BVIE: gevaar voor verwarring

49. De vordering tot doorhaling van Akin van het bestreden teken, is gericht tegen het op 19 januari 2016 ingeschreven gecombineerde woord-/beeldmerk (cfr. supra) voor waren in klassen 29 en 30.
50. Door Nysmans q.q. (, en voor zoveel als nodig ook voorheen door Akin), wordt volgehouden dat het gaat om een merk dat gelijk is aan of overeenstemt met dat ouder merk en dat het betrekking heeft op gelijke of overeenstemmende waren of diensten en daardoor bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk (art. 2, 2ter, 1, b BVIE).

Relevante publiek en het aandachtsniveau daarvan

51. Bij de beoordeling van de vraag of sprake is van overeenstemming tussen een teken en een ouder merk, van overeenstemming of gelijkheid van waren en/of diensten en van verwarringsgevaar moet worden uitgegaan van de perceptie van het relevante publiek, zijnde de gemiddeld geïnformeerde en omzichtige gewone consument van de betrokken waren en/of diensten.

52. In het kader van een vordering tot doorhaling zoals hier aanhangig moet daarbij, voor zover hier relevant, worden gekeken naar het publiek dat gewoonlijk afnemer is van de waren en/of diensten waarvoor het bestreden teken is aangevraagd en het oudere merk is ingeschreven en dus niet naar de waren of diensten waarvoor en de wijze waarop het bestreden teken en het oudere merk daadwerkelijk worden gebruikt of in de toekomst (waarschijnlijk) zullen worden gebruikt. Er moet dus worden onderzocht of er gevaar voor verwarring met het oudere merk bestaat in alle omstandigheden waarin het bestreden teken en het oudere merk zouden kunnen worden gebruikt of in de toekomst waarschijnlijk zullen worden gebruikt.
53. Het hof is van oordeel dat de waren en diensten in kwestie bestemd zijn voor de gemiddelde particuliere consument. Voorts gaat het hof ervan uit dat bij de beoordeling van het verwarringsgevaar moet worden uitgegaan van het laagste aandachtsniveau hetgeen in deze zaak een normaal aandachtsniveau is.
54. BV HE voert aan dat bij de bepaling van het relevante publiek ook territoriaal slechts het zeer lokale werkingsveld van het bestreden teken en het ingeroepen merk in aanmerking genomen moet worden, vermits pizza's met ook een afhaal- en bezorgservice een werkingsveld zouden hebben rond de pizzeria en vermits zij warm geleverd moeten worden en dat bij het onderzoek naar het mogelijk gevaar voor verwarring bij het publiek dit in aanmerking genomen moet worden. Meer in het bijzonder stelt zij, dat om die reden geen gevaar voor verwarring kan bestaan.
55. Het hof kan hiermee niet instemmen. Het ingeroepen merk betreft één dat het voorwerp kan uitmaken van gebruik in kader van een franchiseverlening en van in licentiegeving, waarvan ook in concreto sprake is alleen al voor BV MA. Verzoekster zelf heeft ook diverse franchises in het kader waarvan het bestreden teken wordt gebruikt.
56. Vermits duidelijk sprake is van een ook geografisch groter gebruik van het ingeroepen merk door oorspronkelijk Akin dan als zijnde beperkt tot Turnhout, en dit zelfs ook met waarschijnlijkheid kan in de toekomst, wordt wel degelijk aangenomen dat het relevante publiek dat is van een veel ruimere geografische omschrijving dan die beperkt tot de onmiddellijke omgeving van een concreet pizzarestaurant waar het ingeroepen merk wordt aangewend. Dit omvat dus ook de plaatsen waar verzoekster in hoger beroep zoals zij uitlegt, actief is, hetgeen overeen komt met minstens een deel van het Benelux-gebied zoals ook bedoeld in artikel 2.32 lid 1 BVIE.

De overeenstemming van de waren en diensten

57. Bij de beoordeling van de (soort)gelijkheid van de betrokken waren en diensten moet rekening gehouden worden met alle relevante factoren die betrekking hebben op de verhouding tussen de waren en diensten waarvoor het bestreden gecombineerde woord-/beeldmerk is aangevraagd en waarvoor het oudere merk is ingeschreven, zoals de aard, de bestemming en gebruik (in het algemeen) en het concurrerende dan wel complementaire karakter ervan. Het gaat erom of tussen de te beoordelen waren zodanige punten van verwantschap bestaan dat, met inachtneming van de bestaande handelsgebruiken, te verwachten valt dat het in aanmerking komende publiek aan die soort waren of diensten dezelfde herkomst zou kunnen toekennen.
58. Het door verzoekster ingeroepen woordmerk en het bestreden woord-/beeldmerk betreffen de waren van respectievelijk de volgende klassen :

Bestreden woord-/beeldmerk	Ingeroepen woordmerk
KI 29 Vlees, vis, gevogelte en wild; vleesextracten; geconserveerde, bevroren, gedroogde en gekookte vruchten en groenten; geleien, jams, compote; eieren, melk en melkproducten; eetbare oliën en vetten	
KI 30 Koffie, thee, cacao, duiker, rijst, tapioca, sago, koffiesurrogaten; meel en graanpreparaten, brood, banketbakkers- en suikerbakkerswaren, consumptie-ijs, honing, melassestroop; gist, rijsmiddelen; zout, mosterd; azijn, kruidensausen; specerijen; ijs	KI 30 Pizza's, deegwaren; met deegwaren bereide maaltijden voor zover niet begrepen in andere klassen
	KI 39 Thuisbezorging van pizza's, snacks en deegwaren
	KI 43 Restauratie (het verstrekken van voedsel en dranken), waaronder het verschaffen van pizza's; horeca-diensten; traiteursdiensten

59. BV HE heeft in de procedure voor het Bureau en ook in hoger beroep niet bestreden dat de waren waarvoor het bestreden teken is aangevraagd identiek zijn aan of overeenstemmen met de waren en diensten waarvoor het ingeroepen merk is ingeschreven, zoals door Akin gemotiveerd was aangevoerd. Het Bureau heeft de gestelde overeenstemming van de betrokken waren daarom als vaststaand aangenomen. Ook het hof gaat daar bij gebreke van enig verweer van BV HE op dit punt vanuit.

De overeenstemming tussen het teken en het merk

60. Vervolgens moet beoordeeld worden of het bestreden teken met het ingeroepen merk overeenstemt. Daarbij moet uitgaan worden van de totaalindruk die door de intrinsieke kwaliteiten van het ingeroepen merk en het bestreden teken wordt opgeroepen bij het relevante publiek, waarbij rekening wordt gehouden met de onderscheidende en dominante bestanddelen. Omstandigheden zoals de mate van bekendheid en onderscheidend vermogen van het merk en de omstandigheden waaronder de waren onder merk en teken in het algemeen worden aangeboden, dienen eerst bij de globale beoordeling van het verwarringsgevaar in aanmerking te worden genomen.

Auditieve overeenstemming

61. Het eerste wordelement dat deel uitmaakt van het bestreden teken ("PIZZATALIA") is gelijk aan het ingeroepen merk, dat dus bij uitspraak, auditief, hetzelfde klinkt. (Het tweede wordelement ("ORIGINAL") in het bestreden teken is een gebruikelijke aanduiding in de restaurantbranche dat de aangeboden gerechten traditioneel zijn. Als zodanig heeft dit wordelement een ondergeschikte betekenis. Bovendien is het waarschijnlijk dat dit woord "ORIGINAL" niet wordt uitgesproken als er aan het bestreden teken wordt gerefereerd. De merken stemmen daarom auditief in sterke mate overeen.

62. BV HE merkt op dat ook het onderdeel “delivery” bij het ingeroepen merk in aanmerking genomen zou moeten worden als toegevoegd aan “Pizzatalia” (dan wel “Pizza Talia”) en dat daarom het bestreden teken auditief niet overeenstemmend zou zijn met het ingeroepen merk. Het woord “delivery” is echter geen onderdeel van het ingeroepen merk, maar van het gecombineerde woord-/beeldmerk dat Akin eveneens heeft geregistreerd (op 10 november 2009, Benelux inschrijving 872577). Dat merk wordt evenwel door Akin niet aan haar vordering ten grondslag gelegd, zodat dit niet in de beoordeling van de overeenstemming tussen het bestreden teken en het ingeroepen merk kan worden betrokken.

Visuele overeenstemming

63. Bij samengestelde tekens zoals het bestreden teken heeft het woordelement een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Het publiek verwijst naar het teken door gebruik te maken van het woordelement. De aandacht van het publiek zal bij beschouwing van het bestreden teken uitgaan naar het woord “PIZZATALIA”, dat opvalt door zijn grootte en prominente plaatsing in het bestreden teken. Dit woordelement is identiek aan het ingeroepen merk. Hoewel beeldelementen niet volledig te veronachtzamen zijn, kan aan het beeldelement aan de visuele overeenstemming niet afdoen, temeer omdat het een pizzastuk verbeeldt en daarmee volledig beschrijvend is voor pizza, het eerste deel van het woordelement. Het element “ORIGINAL” is, zoals hiervoor overwogen evenzeer beschrijvend van aard en kan aan de overeenstemming vanwege het identieke woordelement ‘Pizzatalia’ evenmin afdoen. Op grond van het voorgaande besluit het hof dat het bestreden teken en het ingeroepen merk visueel sterk overeenstemmend zijn.

Begripsmatige overeenstemming

64. PIZZATALIA is een fantasiewoord dat als dusdanig geen betekenis heeft. Begrepen in de zin dat het gaat om een samenvoeging van de woorden “PIZZA” en “ITALIA” waarbij de “I” in het laatste woord is weggefallen, en in zoverre beide woorden een begrip zijn en aldus door het publiek (of althans een deel ervan) begrepen zullen worden, zijn het bestreden teken en het ingeroepen merk begripsmatig sterk overeenstemmend. De toevoeging van het klein weergegeven woord “ORIGINAL” in het bestreden teken zal worden begrepen als een aanduiding dat het een echte Italiaanse pizza betreft en kan als zodanig niet afdoen aan de begripsmatige overeenstemming.

Slotsom overeenstemming tussen het teken en het merk

65. Op grond van het voorgaande kan worden geoordeeld dat het bestreden teken en het ingeroepen merk auditief minstens sterk overeenstemmend zijn, visueel sterk overeenstemmend zijn en voor een deel van het publiek begripsmatig sterk overeenstemmend zijn, dan wel begripsmatig geen betekenis hebben. Het bestreden teken en het ingeroepen merk zijn derhalve sterk overeenstemmend in de ogen van het publiek, zodat het hof komt aan de beoordeling of bij het publiek tussen het bestreden teken en het ingeroepen merk gevaar voor verwarring bestaat.

Globale beoordeling van het gevaar voor verwarring tussen het bestreden teken en het ingeroepen merk

66. Bij de beoordeling van de vraag of een teken en een ouder merk zodanig overeenstemmen dat daardoor bij het in aanmerking komende publiek van de desbetreffende waren en/of diensten directe of indirecte verwarring kan ontstaan (dus het relevante publiek kan menen dat de betreffende waren of diensten van dezelfde onderneming, of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn), moet in aanmerking genomen worden dat het verwarringsgevaar globaal moet worden beoordeeld volgens de algemene indruk die het bestreden teken en het ingeroepen merk bij de gemiddelde consument van de betrokken waren en/of diensten achterlaten, met inachtneming van de relevante omstandigheden van het concrete geval, met name (de onderlinge samenhang tussen) de overeenstemming tussen het bestreden teken en het ingeroepen merk en de overeenstemming van de betrokken waren en/of diensten en het onderscheidend vermogen van het oudere merk. Tevens moet rekening gehouden worden met het aandachtsniveau van het relevante publiek. Er moet sprake zijn van een reëel verwarringsgevaar bij de gemiddeld geïnformeerde, omzichtige en oplettende gewone consument van de betrokken waren of diensten. Daarbij is, zoals hiervoor al overwogen uit te gaan van een normaal aandachtsniveau van het relevante publiek. De gemiddelde consument zal een merk gewoonlijk als een geheel waarnemen en niet letten op de verschillende details ervan. Overeenkomsten zullen bij de consument meer opvallen dan verschillen.
67. De hoge mate van overeenstemming tussen het bestreden teken en het ingeroepen merk is gelegen in het identieke woordelement "PIZZATALIA", dat het ingeroepen merk vormt en in het bestreden teken in het bestreden teken het dominante bestanddeel is. De betrokken waren en diensten zijn overeenstemmend. In de praktijk worden beide gebruikt in relatie tot een pizzeria-restaurant. Verder is uit te gaan van een normaal onderscheidend vermogen van het ingeroepen merk. Door BV HE is enerzijds niet aangevoerd dat dit beschrijvend zou zijn, terwijl anderzijds door Nysmans q.q. ook niet is aangevoerd dat het merk door gebruik een sterk onderscheidend vermogen zou hebben gekregen., Gelet op dat alles en mede in aanmerking nemend dat het relevante publiek in het algemeen niet de gelegenheid heeft het bestreden teken en het ingeroepen merk met elkaar te vergelijken maar uitgaat van een onvolmaakt herinneringsbeeld, van oordeel dat het relevante publiek kan menen dat de onder het bestreden teken aangeboden waren afkomstig zijn van dezelfde of economisch verbonden ondernemingen waardoor er sprake is van gevaar voor verwarring.
68. Aldus heeft het Bureau op grond van de relatieve nietigheidsgrond bedoeld in artikel 2.2ter, lid 1 sub b BVIE terecht de vordering tot doorhaling van Akin toegewezen, De bestreden beslissing van het Bureau moet daarom worden bevestigd.
69. Gelet op het voorgaande is het onnodig de aangevoerde kwade trouw van BV HE te onderzoeken, vermits de vordering reeds op de relatieve grond voor nietigheid van artikel 2.2ter, lid 1, sub b BVIE wordt toegewezen.
70. Verzoekster in hoger beroep de BVBA HE wordt als de in het ongelijk gestelde partij veroordeeld in de kosten van het beroep. Daar in deze zaak geen griffierecht is geheven, zullen de kosten worden begroot aan de hand van de vastgestelde liquidatietarieven, zoals is aangegeven in artikel 4.9, onder c), van het Reglement op de procesvoering van het Hof.

71. Akin, die door zijn faillietverklaring geen hoedanigheid heeft om op te treden in deze procedure, en BV MA, wiens tussenkomst onontvankelijk is, zijn ertoe gehouden hun eigen kosten te dragen.

Beslissing

Het Benelux-Gerechtshof, tweede kamer,

- verklaart het verzoek in beroep ontvankelijk,
- verklaart het verzoek in tussenkomst onontvankelijk,
- wijst het verzoek in beroep af;
- bevestigt de bestreden beslissing,
- veroordeelt verzoekster in hoger beroep de BVBA HE tot betaling aan Nysmans q.q. van een bedrag van € 600,- aan kosten van het geding in hoger beroep,
- laat de kosten van de procedure in hoger beroep van Akin en BV MA ten hunnen laste.

Dit arrest is gewezen door mr. C. Vanderkerke, mr. R. Kalden en mr. C. Besch; het is uitgesproken ter openbare terechtzitting van 15 juni 2022, in aanwezigheid van A. van der Niet, griffier.

A. van der Niet
Griffier

N. Hilgert
President